

אנשים

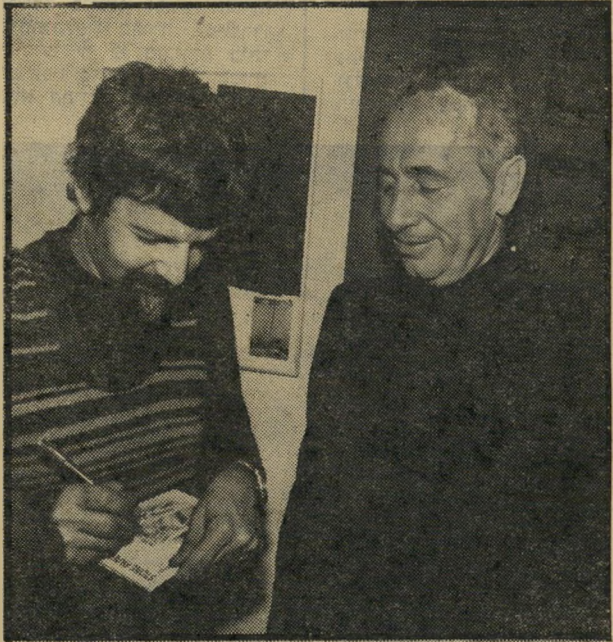
רוח זאת, נקבעה ליד מושבו לוחית האומרת "ז. כץ".

קולגיאליות בלתי־רגי לה גילה בשבוע שעבר ח"כ חרות מאיר כהן, שעמד להי גיש הצעה לדין בעניין קופות הגמל של ההסתדרות. ערב הגי שת ההצעה טילפן אל כהן מוכ"ל ההסתדרות, ח"כ ירד"ם מושל, ואמר לו: "אני רוצה לתקוף את ההצעה שלך, אבל אני צריך לנסות ליפאן. אתה מוכן לדחות את הגשר תה?" כהן הסכים.

יובי שריד השתתף בדיון פרלמנטרי שהוקלט ב־גלי צה"ל לכבוד יום הולדתה ה־30 של הכנסת. שריד סיפר שבכל שבוע הוא מקבל כ־120 מיכתבים מאזרחים. ח"כ חיים קורנר טען כי גם הוא מקבל

יוסי שריד

חבר־הכנסת של המערך, הוזמן למסיבת־רעים ביום החמישי בשבוע שעבר. עוד בתחילת המסיבה נעלם שריד מאולם האורחים, והותיר שם את אשתו, דורית. מאוחר יותר התברר כי שריד פנה לאחד מחברי־הבית, שם היה רדיו, והאזין לתוצאות המישחק בין מכבי תל־אביב לבין ריאל מדריד, שנערך במדריד. כאשר חזר שריד לאולם המסיבות הוא היה שמח הרבה יותר, משום שמכבי ניצחה בהפרש של שש נקודות. מאוחר יותר התעלם שוב שריד מאורחי המסיבה, ופתח במישחק ש־בש נגד הפסיכיאטר, הד"ר ריצ'ארד קורנהוייזר, שהיה אף הוא מאורחי המסיבה. לא רק מכבי תל־אביב ניצחה באותו ערב, אלא גם שריד, שהביס את קורנהוייזר.

מי שהיה שר־הביטחון, וכיום יושב ראש מיפלגת־העבודה, נוהג בדרך כלל להעניק חתימות, ולא לבקש אותם. בשבוע שעבר דווקא ביקש פרס חתימה. היה זה כאשר ביקר בתערוכת הצעיר־גראפקאי גד אולמן, וביקש מהצייר את חתימתו על הקטלוג של התערוכה.

בהצגת פיטר פן הייב הגיבור לעופף על הבמה כחלק מההצגה. המפיק מייקי גור־דנברג, שהוא אחיו של ה־בדרן רודו לופז, תיכנן ב־עצמו את המנוף, באורך של 40 מטר, וקשר לו חגורות צנני חה. כדי שפיטר פן יעוף בחופי שיות לאורך הבמה.

הצגת־בכורה חגיגית נערכה בירושלים להצגה סיפור פשוט, על פי סיפורו של ש"י עגנון. מכובדים רבים, ובראשם נשיא המדינה ורעייתו, הגיעו אליה. גנב את ההצגה הכוכב הצעיר שלה, מושה בקר, בנם של שני שחקני תיאטרון הבימה ותיקים, ישראל בקר ופנינה פרח. האמא והאבא לא באו לבכורה, כדי שלא לגנוב מבנם את תשומת־הלב שלה הוא ראוי, וכדי שכל ה־הצלחה תהיה שלו בלבד, ולא של הוריו המפורסמים.

לויות בגדה המערבית. כלילה נדהם אילון, לפי הסיפור, כשר נוכח לדעת שיש מתנחלים ב־שטח. "מה" קרא, "חורף ממני יש עוד אנשים המבלים כאן את הלילה?" אילון טוען כי הביקור הזה עדיין לא התקיים כלל, והבטיח לקרוא את הקי־ריאה הזאת בבוא המועד.

זה הזכיר לידידו של אילון, העיתונאי הגלי אשר, סיפור ישן, שגם עליו נאמר שלא היה ולא נברא. מעשה ב־לוי אשכול, פינחס לבון ושימון פרס, שיצאו באו־ניה לקונגרס הציוני, ערב הקי מת המדינה. ניתן להם תא משוחף, ובו שתי מיטות, זו מעל לזו, ושלישית ליד ההי־לון. השלושה זרקו מטבע כדי להחליט מי יזכה במיטה שליד החלון. הזוכה היה, כמובן, פרס. אבל פרס ויתר באכזריות לטור בת אשכול. "אם כן" קבע לבון, "אני אשן שם".

את אנגליה באיצטדיון וומבלי מזה 21 שנה, מיהר לתקן את הטעות והודיע לעיתון: "בתא־ריד 23.5.1972 גברה צפון איר־לנד על אנגליה בוומבלי, בתור צאה 0:1 (לא יעזור כלום, ראיי־תי את המישחק הגרוע כמו עיג). את השער לאירים הב־קיע טרי ניי, מנהלה של קבוצת ארסנל, שהיה אז מא־מך־שחקן בנבחרתו. את מיכ־תבו סיים ברעם כך: "נא לת־קן, כדורגל זה עניין רציני".

כאשר גודע למשורר יונה ("בי") בן־יהודה כי לא־שיהרדיו גר לוי נולד בן, הציע לקרוא לו בשם נימרוד, על שם פיסלו המפורסם של יצחק דנציגר המנוח. אך לוי עדיין מתלבט.

העיתונאי עמוס אילון טוען שמתהלכים עליו סיפורים שאין להם שחר. כך, למ־של, סופר עליו שנלווה ל־גאולה כהן בסיוור בהתנהר

ללישכת הנשיא שריהאצור שימחה ארליך, וסקר באוזניו את התוכנית הכלכלית החדשה שלו. נבון לא הגיב על התוכנית, אולם כאשר ארליך עמד לצאת מעל פניו וניגש להושיט לו את ידו, לא לחץ לו נבון את היד אלא הסתפק באחיזת זרועו של ארליך. מאוחר יותר הסבירו אנשי לישכת־הנשיא כי לא היה ללחיצת היד כל משמעות פוליטית, אלא זו: "הנשיא פשוט רצה להיות יותר לבבי כלפי שר האוצר, והחליט לאחוז בידו, כפי שעושים שני רעים, במקום ללחוץ לחיצת־יד רשמית".

נשיא־המדינה היה עסוק ביותר באחד מימי השבוע שעבר. בשעות הבוקר הוא קיבל מישלחת של חסידי חב"ד, שבאו לחגוג איתו את פתיחת מסע־ההתעוררות שלהם. לישכת הנשיא הפכה אולם קונצרטים זוטא, כאשר החסידים כיבדו את הנשיא מבקבוקי־השתיה שהביאו עימם, ולגמו הרבה מאד בעצמם. אחד מרבני חב"ד קם מכיסאו והחל שר זמירות, בעוד כל האחרים מוחאים כפיים לפי הקצב. כאשר נכנסו החב"דניקים ללישכת הנשיא, הם אמרו לו: "באנו להיות במחיצתך". ביקש הנשיא: "בלי מחיצות!" כאשר יצאו אנשי חב"ד, נכנס